

XLI.

B e t æ n k n i n g

over

Udkast til Lov om Oprettelse af et Repræsentantskab for Kjøbstædernes Brandforsikring.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 2den Februar 1866.)

Nærværende Lovudkast udgaaer fra den Forudsætning, at det nu bestaaende Monopol for Kjøbstædernes Brandforsikring skal vedblive at bestaae. Det er ikke tilladt Kjøbstædernes Indvaanere at assurere deres Bygninger andetsteds, eller selv at stifte andre Foreninger til Forsikring af deres faste Eiendomme mod Udsvaade, og det foreliggende Udkast tilsigter ikke at gjøre nogen Forandring i dette Forhold. Udvalget er derimod enig i den Betragtning, at det Første, der bør skee gjennem Lovgivningen til en mere tidsvarende Ordning af den omhandlede Brandforsikring, er at hæve dette dens Monopol. Den friere Udvikling, de senere Aar have ført med sig i næsten alle Retninger, og hvorved Borgerne mere og mere ere indbrømede Selvbestemmelsesret i deres egne Anliggender, bør ogsaa øve sin Indflydelse paa det foreliggende Forhold. Brandforsikringen for Landbygninger kjender ikke til en lignende Eneret, og man kan derfor ei heller afgjørende støtte Forslaget om et Repræsentantskabs Oprettelse for Kjøbstad-Brandforsikringen paa den vundne Erfaring ved det for Landbygningernes Brandforsikring oprettede Repræsentantskab, thi hvad der i en Forening af frivilligt indtraadte Medlemmer kan vise sig hensigtsmæssigt og nyttigt, vil derfor ikke altid være tilraadeligt i en Samling af tvungne Medlemmer. I en fri Forening kunne de Medlemmer udtræde, der finde sig misfornøiede med Foreningens Styrelse, men i en tvungen Samling, hvor Ingen kan udtræde, der vil den Enkelte vistnok ofte i saadanne mere private Forhold ansee sig

mere betrygget under Styrelsen af en udenfor de Styrelses Kredes staaende Magt, end under Styrelsen af et Fleertal af dem, han er tvungen sammen med. Udvalget formeente derfor at burde fraraade det foreliggende Udkast, saalænge Kjøbstædernes Brandforsikring vedbliver at have Eneret til at modtage Forsikring mod Udsvaade paa Kjøbstadbygninger, og det forhandlede derefter angaaende dette Spørgsmaal med Justitsministeren. Denne gik ind paa Udvalgets Tanke og lovede at overveie Sagen og at forberede et Lovudkast i den antydede Retning til Forelæggelse i en følgende Samling af Rigsdagen.

Justitsministeren udtalte ved denne Leilighed et Ønske om, at Udvalget i sin Betænkning vilde antyde Grundtrækkene til en saadan Lov, saaledes som det maatte tænke sig samme. Dette Ønske skal Udvalget herved efterkomme.

Den Frihed, der tænkes givet Eierne af Kjøbstadbygningerne til at kunne udtræde af den nuværende Brandforsikring for Kjøbstæderne, medfører ikke med Nødvendighed, at de skulle kunne undlade overhovedet at holde deres Bygninger forsikrede. Det Offentlige skal vistnok ikke paatage sig at paasee de private Panthaveres Interesse, thi den kan man med Rolighed overlade dem selv at varetage, og Bestyrelserne af det Offentliges eller Umyndiges Midler kunne, ligesom andre Panthavere, nægte at ublaane Penge i de Eiendomme, der ikke holdes forsvarligt forsikrede; men nogle af Udvalgets Medlemmer have dog meent, at det i det Hele overfor det Offentlige og med sær-